

„אני יהודיה

אמיתית

ואני מאמינה

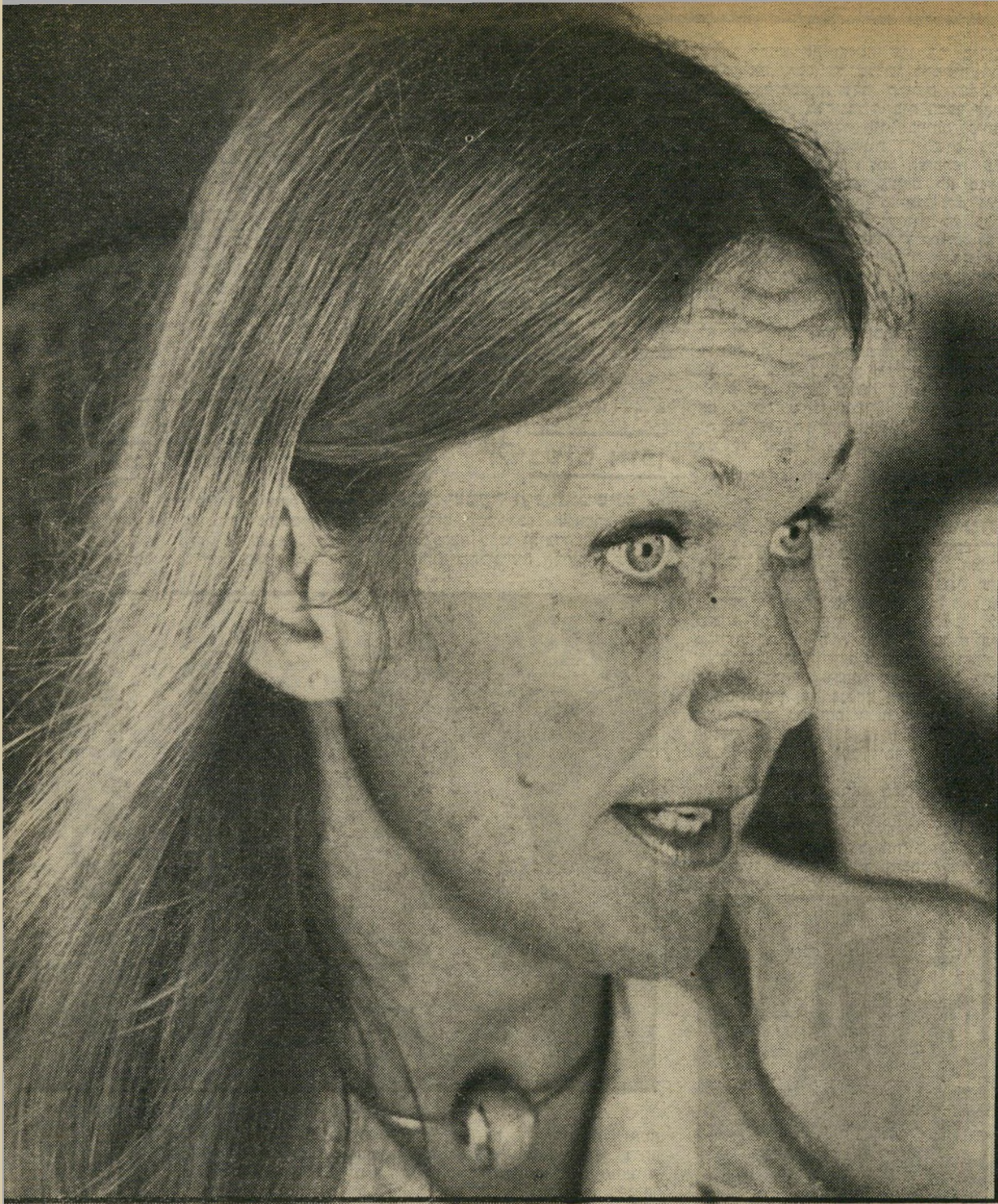
בישוע...”

כשהמשיח יבוא, הוא יהיה ישוע בעולם המדברת על המשיח כמו היהדות. הברית החדשה נכתבה על-ידי יהודים, על יהודים ובשביל יהודים. אני מכירה אלפי אנשים בארץ המאמינים בישוע, אלפי אנשים שמאמינים שבביאת המשיח יגלה העולם את ישוע הנוצרי, אך הם פוחדים להגיד זאת בקול רם. הם פוחדים להביע את אמונתם. אני הונכתי כך ש-אינני מסוגלת להסתיר דברים. אינני מסוגלת להסתיר את העובדה שלמרות שאני יהודיה כשרה למהדרין, אני מאמינה שישוע הנוצרי הוא-הוא המשיח שכולנו מצפים לבואו. האם זה הופך אותי ליהודיה טובה פחות מהיהודים האחרים?”

יעל האטשינס היא ציירת. אשה גאה, בשנות הארבעים לחייה. גופה תמיד עיניה כחולות ענקיות ושערה בלונדי ארוך. יעל הוטבלה בלואיזיאנה שבארצות-הברית, ארץ מוצאה, בשם פאט. אך עוד לפני שעברה לחיק הדת היהודית, החליטה להחליף את שמה לשם התנכ"י היפה, שאותו היא אוהבת מאד.

כילדה שגדלה בבית פרוייהודי, התעניינה מאדומתמיד בתולדות עם ישראל. אמה נהגה תמיד לומר לה: „המברך את עם ישראל יבורך, והמקלל יקולל.“

כשבגרה, ראתה סרט על אמן יהודי דתי,

היאם תגורש

ישנלי?

יהודית. הרב שלח אותי ללמוד יהדות, דבר שלמדתי בעצמי קודם-לכן. אבל הוא הסביר לי באופן חד-משמעי, כי כל עוד בעלי משתייך אל הדת הנוצרית, לא יוכל לגייר אותי. אם את רוצה להיות יהודיה, אינך יכולה להיות נשואה לגוי, אמר לי הרב. באתי הביתה, אמרתי לבעלי את דיברי הרב, והוא הסכים להתגייר. הוא אמר לי שבסתר ליבו חשב לעשות כך ממילא. משך חצי שנה לקחנו שעורים ביהדות ואז, כשעמדנו במיבחנים, נלקחנו לטכס הגיור.

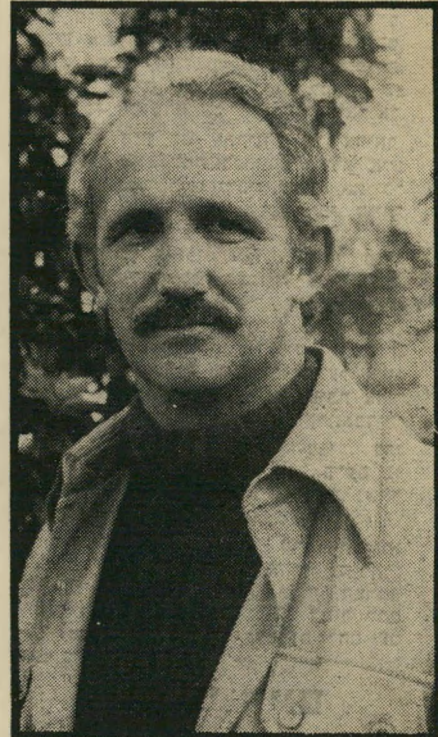
„זה היה אחד הימים המרגשים ביותר בחיי. בעלי עמד לעבור טכס ברית-מילה. בגיל שלושים-ושמונה אין זה מן הדברים הקלים בעולם. מייד אחרי הגיור עמדנו להינשא כדת משה וישראל. קניתי לי שימלת-כלה לבנה והינומה, והייתי נרגשת ככלה ביום חתונתה. למרות שנישאתי שנים רבות קודם-לכן והייתי כבר אם לשלושה ילדים. גיימס עבר את טכס ברית-המילה והפך יעקוב בן-אברהם. אני טבלתי במיקווה והפכתי יעל בת אברהם. ואז החלו הצרות.“

גייר. מספרת יעל: „פניתי אל הרב אהרון דיין משיקאגו, וביקשתי ממנו שיעזור לי בהליכי הגיור. אני לא יודעת להסביר למה רציתי להשתייך לחיק הדת היהודית. פיתאום הרגשתי מין שייכות כזו, מין משיכה. הבנתי שהדת הזו, שהיא גילוי שלוש-ישימות, היא חלק ממני או, נכון יותר לומר, אני חלק ממנה. האמנתי באלוהים בלב שלם. האמנתי בעיקרי היהדות, והייתי מוכנה לקבל אותם. והרי זה מה שהופך אותך לבן דת זו או אחרת. אחרי הכל, דת אי-אפשר להלביש על כך אדם. הדת איננה בגד. כדי להשתייך לדת צריך, להאמין.“

השניים התאהבו, וגיימס גילה לפאט כי הוא אטאיסט ואינו מאמין באלוהים כלל. פאט לא ניסתה להשפיע עליו, אך המשיכה לחקור את היהדות ולהאמין בישוע כבמשיח הכל-יכול. גיימס גוייס לצבא ארצות-הברית, וכצעירים רבים בני-גילו שירת בכומות-הירוקות המפורסות מות, ונשלח לוויט-נאם. בתחילת שירותו פגש בכומר צבאי, שתורה לו את הדרך אל האמונה הדתית. גיימס הושפע עדי-כדי-כך, שעבר סמינריון מיוחד לכמרים דתיים, הפך כומר צבאי, ובתפקיד זה עשה עד סוף שירותו בצבא.

ברית-מילה בגיל 38

אי-אט נמלח החחלטה בלבח של יעל האטשינס, והיא החליטה לחת-

מיהו יהודי שואלים יעקוב האטשינס ואש-תו יעל (למעלה), ומשיבים כי אדם המאמין ביהדות הוא יהודי. השניים עברו תהליכי גיור כדת-וכדון בשיקאגו, אולם בית-הדין הגבוה-לצדק בארץ אינו מוכן להכיר ביהדותם ובכוונותיהם כעולים-חדשים, מאחר שהם מסרבים, למרות גיורם, לחדול להאמין בישוע הנוצרי כבמשיח ישושיע.

בשם ג'ילנד (ארץ הגליל), והושפעה ממנו מאד, היא החלה להעמיק לחקור את הדת היהודית, החלה ללכת לבית הכנסת, להתקרב אל חוגים יהודיים ו-ללמוד את תורת ישראל בבתי-ספר שליד בתי-כנסת.

בהיותה בת עשרים פגשה ביעקוב האטשינס. ששמו או היה עדיין גיימס. הוא היה סטודנט לסוציולוגיה באוניברסיטת שיקאגו, ואילו היא למדה אמנות.